

MAHARADŽI

VIZIJA MIRA

Ono o čemu bih voleo da govorim večeras je zaista veoma jednostavno. Nisam pripremio govor već poruka dolazi iz srca. I voleo bih da počnem sa pričom. Priča je o čoveku koji voli da odgaja papagaje. I jednog dana je odlučio da odgoji veoma posebne papagaje. Kupio je tri jajeta iz koga su se izlegli papagaji i počeo je da ih odgaja. Pokušao je da ih nauči svemu što je mogao. Učio ih je Njutnovim zakonima fizike, učio ih je formulama, puštao im muziku. I pošto su odrasli znali su neverovatne formule, citirali su svete spise, govorili neverovatne stvari, znali su da u tonu otkvaču celu Betovenovu simfoniju. Jednog dana, na nesreću, čovek je umro, i papagaji su ostavljeni. Došli su rođaci videli papagaje u kavezu, i pošto niko nije hteo da se brine o njima pustili su ih. I pustili su ih. I pošto papagaji nikada nisu naučili da lete ostavljeni su na drvetu koje se nalazilo ispred prozora. Gledali su unaokolo jer je to bilo za njih novo iskustvo. Na njihovo veliko iznenađenje videli su još jednog papagaja koji je sedeo na grani nešto više njih, i započeli su razgovor. I razgovor se kretao u smeru: "Pogledaj šta sve znamo. Znamo ovo, ono, ovo znamo napamet, znamo ovu formulu, onu formulu..." Kroz sve što su govorili pokušavali su da zadive tog drugog papagaja. I papagaj je bio jako impresioniran. Krajičkom oka je primetio mačku. Mačka je primetila papagaje i počela je da se penje na drvo. Papagaj je pogledao ova tri papagaja i upitao ih: "Da li znate da letite?" "Naravno da znamo, znamo sve o letenju." Pritisak se stvara na dnu krila, a nizak pritisak se stvara na vrhu krila i zbog toga možemo da letimo. On reče: "Ne govorim o formulama već da li zaista znate da letite?" Oni rekoše: "Ali mi toliko toga znamo. Toliko toga znamo. Znamo sve te formule, simfonije, toliko toga znamo, i ako ne znamo jednu stvar u čemu je problem?" I pošto je video da se mačka približava poleteo je i rekao im: "Srećno. Jer tu jednu stvar koju ne znate zaista bi trebalo da znate. I zato što ne znate tu jednu stvar, sve to što znate neće vam biti od koristi."

Mislim da je ovo zanimljiva priča. Kakva je poruka ove priče. Poruka priče je: da sve što smo postigli u ovom svetu, a puno je toga... Ali ako nismo postigli tu jednu stvar koja je suštinska za nas, sve što smo postigli neće nam pomoći. Gledamo ratove i mrzimo ih. Pitamo se zašto ljudi moraju da ratuju, zašto krvoproliće? Smišljamo neverovatna objašnjenja i pričamo o društvima. Pričamo o nacijama. Ali ne pričamo o pojedincima. Kada rat besni u umovima pojedinaca, to je samo odraz koji vidiš. Primer za to je ako gledaš film na platnu i ne sviđa ti se to što vidiš. Užasno je. I kažeš: "Daj da promenim platno." Možeš milion puta promeniti platno, ali to neće pomoći. Film u tom projektoru prikazuje sliku koja ti se sviđa ili ne. Rat samo predstavlja ono što se dešava u nedostatku suštinskog ispunjenja koje treba da oseti svaki pojedinac. Mir nije luksuz. Mir nije luksuz. Mir je isto tako važan kao što je važno udisati vazduh, jesti hranu, imati sklonište. Jer to je suštinska potreba svakog srca na ovoj zemlji. Mi znamo da kažemo ljudima šta bi trebalo ili ne bi trebalo da vole. Ali zaboravljamo da im kažemo da takođe poslušaju i svoju potrebu. Šta je to što ti, ti kao ljudsko biće na ovoj zemlji želiš iz najdubljeg dela svoga bića. Razmišljao sam...

Često znam da kažem ljudima: "Proputovao sam svet mnogo puta, ali znaš šta je neverovatno? Nisam naišao ni na šta što se zove svet." Ljudi me ponekad gledaju pitajući se kako je to moguće. Imam jedan primer za tebe. Neki dan mi je to palo na pamet. Imam porodicu, i nekome mogu reći: "Ovo je moja porodica, veoma širok pojam, porodica, ovo je moja porodica." Ali kad sam kod kuće nema nečega kao što je porodica. Svako od moje dece se veoma, veoma razlikuje. Kako se odnosim prema njima, šta im govorim, šta oni meni govore, moj odnos prema svakome od njih se razlikuje. Za mene ne postoji jedna mera za sve, za tebe koji nisi deo moje porodice mogu da pokažem na tu grupu ljudi i kažem: "Ovo je moja porodica." Ali što se tiče svakog od njih moja veza i odnos prema svakom od njih je potpuno

različit. Mi smo zaboravili na jedinstvenost svake osobe. Da pored svih stvari koje je ovaj svet spreman da joj da, toj osobi je takođe potreban mir.

Koliko se troši na rat, a koliko se troši na mir? Mislim da se ni pola procenta ne troši na mir, dok se milijarde i milijarde troše na pripremu, samo na pripremanje za rat. Ne govorim vam kao stručnjak već kao ljudsko biće koje boravi na ovoj zemlji, živi na ovoj zemlji kao i vi. Biće, poput vas, koje nosi mir u svom srcu.

Pre mnogo vremena, kao što ste već čuli, počeo sam da govorim ljudima. I od svih stvari koje se mogu ponuditi mir je nešto što su najviše želeli. Pre mnogo vremena Grčki filozof, vi znate ime, je rekao: "Upoznaj samog sebe." Pre mnogo vremena Kineski filozof je rekao: "Jako je inteligentno poznavati prijatelje ali je jako mudro poznavati sebe." Prava mudrost. Prava mudrost dolazi kada možemo da poslušamo svoje suštinske potrebe. Potrebe koje nas stalno mole da budemo slobodni, da budemo u miru. Mir ni u kakvom slučaju nije neka nova ideja. Dokle god su postojali ratovi jedan glas je stalno pozivao na mir. Pravi mir. Istiniti mir. Mir koji može da doživi svaki čovek. To je pravi mir. Svaki put kada se pomenu stvari koje su nam tako bliske naš prst pokaže negde napolje. Zadivljeno gledamo i kažemo: "Hoću da idem tamo." Ljudi pitaju gde je Bog a mi kažemo: "Tamo." A opet za sve to - istražimo naše unutrašnje biće i pogledajmo šta se dešava ovde. Ovo je mesto gde ćeš pronaći svoj mir. Ovo je mesto gde ćeš pronaći tu stvarnost. Stvarnost koja je sa tobom gde god da ideš. Šta se dešava u našem društvu? Mi gubimo zdravlje da bi zaradili novac. Gubimo zdravlje da zaradimo novac a onda potrošimo sve što smo zaradili da bi povratili zdravlje. To je zaista začarani krug u kojem se okrećemo. Ovo nije ništa novo. Ni začaranost kruga ni krug nisu novi. To je oduvek postojalo. Mi smo pogrešili pomisleći da ćemo kroz tehnologiju i inovacije pronaći put kako da izađemo iz tog začaranog kruga. Ja nisam protiv tehnologije. Verujte mi ja volim tehnologiju. Srećan sam kada po čitav dan pritiskam dugmiće. Pogledajmo samo koliko dugmića pritiskamo. Pritiskamo, pritiskamo, pritiskamo, pritiskamo. A dugme srca, dugme mira nikada ne pritisnemo. Jer nema vremena u dnevnom redu da prepoznaš i svoje postojanje. Nema vremena u dnevnom redu da prepoznaš da si živ i da imaš tu potrebu.

Ako želimo mir u svetu, mir mora početi sa svakim pojedincem. To nije problem. Ljudi mogu reći da je to veliki problem jer kako ćemo to uraditi? To nije problem. To je tako. To je tako. Ako poželite da nahranite ljude ne možete staviti hranu na stub visok metara i reći: "Ovde je hrana zar je ne vidite?" Ne. Hrana mora biti stavljena tamo gde mogu da dođu do nje da je pojedu, osete i zadovolje svoju glad. Ja nemam čarobna rešenja. Nemam čarobne štapiće da bih njima mahao niti sam došao sa još jednom formulom za mir. Tu sam samo da bih istakao stvari koje smo oduvek znali, a to je da mir počinje u svakom pojedincu sa prepoznavanjem ovog srca, ovog života, ovog daha, ovog postojanja. To smo oduvek znali. Vreme je, da prestanemo da se krijemo od sopstvene stvarnosti i otvorimo vrata svim ljudima ovog sveta da ispune svoju suštinsku potrebu za mirom. Ovo je vreme. Naše vreme. Ovo nije vreme nekog drugog već naše. Mi smo usred pisanja istorije. Mi čitamo istoriju ali ne shvatamo da takođe stvaramo istoriju. Možemo biti fascinirani istorijom ali zaboravljamo da pored svega što radimo mi pišemo istoriju. Šta želiš da bude napisano u udžbeniku istorije. Šta želiš u udžbeniku istorije izdatom u budućnosti. Da li želiš da ljudi čitaju o tome kako je bio mir, ili želiš da čitaju ponovljeno poglavlje o ratu i ratovima. Upamti jednu stvar, da ako ljudi mogu započeti ratove sigurno mogu stvoriti mir. To je druga strana novčića. Mi smo ti... Ne postoje "oni", koji će nam doneti mir. Mir neće doći u paketu niti kutiji, mir neće doći u obliku kiše. Mogućnost da se oseti mir je već data svakom čoveku na ovoj zemlji. Ono što mora da se desi je da to moraju otkriti. Ovo je proces otkrivanja. Otkrij u sebi potrebu za mirom. I stvori okruženje gde ljudi mogu da se osećaju slobodno da osete taj mir u svom životu. Budi sam u toj radosti i omogući drugima da budu u radosti ovog dara života, koji nam je svima dat. Ako želiš da znaš šta je tako loše u vezi sa ratovima... Jednostavno je: nema povratka. Možeš oduzeti život ali ga ne možeš vratiti. To nije dobro. Jedan dar nam je dat i svi mi moramo da ga štitimo. Nikada da se ne oduzme već štiti i da mu se da element da napreduje. Kao što radiš kada poseješ seme nekog dragog cveta. Poseješ seme, zalivaš ga,

omogućavaš mu da napreduje, da radi ono što najbolje ume, da se otvori i pokaže boje. Da li si se nekada pitao kako ruža uspe da iz braon zemlje izvuče crvenu boju? Zar to nije neverovatno. Krava jede zelenu travu i daje belo mleko. Sve su to postojanja... Pogledaj oko sebe kad sunce izlazi i pogledaj oko sebe kad sunce zalazi. Pogledaj sebe i kako te vreme grli a ti se stapaš sa tim vremenom. Pogledaj sebe kao što gledaš svet, pogledaj i ovaj svet. Ti si svet sam za sebe. Svaki čovek je svet za sebe.

I da, tehnologija može zadovoljiti mnoge osnovne potrebe ljudi. Ali tehnologija ne može zadovoljiti suštinske potrebe ljudi. Suštinsku potrebu za tom srećom, suštinsku potrebu za tom radošću, suštinsku potrebu za ispunjenjem ovog srca. Da, mir je moguć. Veoma, veoma moguć. I počinje sa svakim od nas. Putovanje od hiljadu milja počinje prvim korakom. I ako možeš napraviti taj prvi korak u svom životu, moći ćeš ostvariti putovanje od hiljadu milja. Moguće je ali desiće se korak po korak. A taj prvi korak počinje sa tobom.

Voleo bih da vam se zahvalim što ste poslušali to što sam imao da kažem. Možda je ovo za neke suviše jednostavno, nije dovoljno komplikovano. Ono što imam da kažem je veoma jednostavno, jer na kraju krajeva svi smo veoma jednostavni. Na kraju krajeva kada legnemo u krevet nismo inženjer, ni pilot, ni jedna od tih stvari sa kojima igramo naše igre. Ono smo što jesmo. I ako ne znaš ko si, onda ne znaš ko leži u tom krevetu. I jednog dana... Daj bože, da nastaviš da ustaješ iz kreveta, i to je dobro. Ali jednog dana ćeš leći u krevet i nećeš ustati. I to će biti na jako, jako dugo vreme. Bolje znaj ko ide u krevet svako veče i ustaje svako jutro. A kada pogledaš u to ogledalo ne gledaj samo da bi se obrijao. Tu je lice koje je bilo tu čitavog tvog života. I znaš šta? Ono želi nešto da ti kaže. Ono što ima da ti kaže je jako lepo. Nije strašno već je jako, jako lepo i jako, jako jednostavno: da ti je dat ovaj dar života i da imaš ovo postojanje. Ispuni ga. Kao što ta ruža ispunjava svoju sudbinu. Svojim cvetanjem ona se ispunjava. Ti takođe, svaka osoba, svaki građanin ove zemlje, neka ispuni svoju sudbinu, ispuni svoju potragu, ugasi svoju žeđ i budi srećan. Budi ispunjen.

Kao što sam rekao ako ovo zvuči suviše jednostavno, i jeste jako jednostavno. Mnogi ljudi slušaju ovu poruku i misle da je zanimljiva jer kad god su slušali o miru uvek je bilo veoma komplikovano. Ali kada čuju o tome na jednostavan način pronadu dubinu. Nadam se da ste i vi poslušali njenu jednostavnost a ne komplikovanost, jer nema komplikovanosti kada se govori o tome da budeš ispunjen. Šta ti je potrebno kada si žedan? Kada nisi žedan možeš zamisliti hiljade stvari koje su ti potrebne. Kada si žedan sve te stvari nestaju i ostaje samo jedna - voda. Voda. To je sve. Za tu žeđ potrebna je voda. Ljudi u ovom svetu vaze za tim mirom. Svi žele taj mir. I da, mir je moguć. Postoje problemi ali tu je i vizija. Pogledajmo viziju. Jer ako pokušamo da rešimo probleme ne mora da znači da ćemo ih rešiti. A ako pogledamo viziju to će rešiti probleme jedan po jedan. Jer vizija nam daje podstrek da rešimo probleme. Da li će svi problemi biti rešeni? Ne verujem. Ne verujem. Da li mir može biti bliži toj stvarnosti, viziji koju je Sokrat imao? Toj viziji mira i radosti koju su mnogi imali i ranije? Omogućimo joj da napravi još jedan korak. Hvala što ste došli i poslušali me.

OTKRITI VIŠE: WWW.PORUKAMIRA.ORG.YU